

a Nouella 8. &  
Edicto 14.  
b Nouella 8.  
c Edicto 13. Iusti-  
niani, cap. 22.

d Epiphan, her. 68.  
et supra.

e Notitia antiqua  
Græca.

f Thufcul. quæst.  
lib. 5.

festinet.] Et quamuis in sola Ægypto tot non fuerint prouinciæ Ciuiles, totidē tamen admittendæ in Antistitis Alexadrini Patriarchatu videntur Ecclesiasticæ, cum singulis singuli Metropolitæ semper præfuerint. In Ciuilibus duæ Iustiniani ætate reperiuntur Ægypti, a duæ item Augustamnica. b Prima quæ consularem habuit. Secunda quæ Correctorem. Duæ item Thebaides. c Duæ Libya, & vna Arcadia, vt apud ipsum Iustinianum legitur, nec alias reperi. Totidemque fuisse in Ecclesia discere est ex antiqua Ecclesiastica Notitia Græca, quam ex Bibliotheca Regis Christianissimi dabimus, in qua numerus idem obseruatur, nimirum duæ Ægypti, duæ Augustamnica, duæ Thebaides, Arcadia vna, & Libya duæ, scilicet Pentapolis & Marmarica. In hac Alexandria Metropolis nominatur primæ Ægypti, & Cabasa secundæ. Pelusiū Augustamnica primæ, & Leontus secundæ, Oxyrinchus Arcadia, Antinoë Thebaidis primæ, Ptolemais Thebaidis secundæ, Darnis Libya Marmarica, & Sосуza Pentapoleos. Quamuis autem, vt verum fatear, mēda plurima in Notitiam illam irrepsisse non parum ex hoc probabile sit, quod Lycopolis procul dubio prima Metropolis Thebaidis fuerit, cum Meletius huius Archiepiscopus bis dicatur ab Epiphanio, d & secundus Ægypti Antistes, necnon Ptolemais Pentapoleos, cum Synesius huius Episcopus Metropolitani munus obiret, vt superius obseruatum est, non tamen plures veros Metropolitas in Ægypto fuisse facile crediderim, quandoquidem prouinciarum Ecclesiasticarum numerus nunquam contractus, sed semper posterioribus sæculis vbique auctus videatur. Quod si alios præter hos Metropolitas extitisse ex Nouella Theodosij cōtendas, Archiepiscopū Aethiopiæ decimum recensendum esse dicam, & non paucos honorarios, ideo Metropolitas dictos, quod in Metropolibus Ciuilibus præfecturarum sederent, vt sæpius in Patriarchatu Constantinopolitano & alijs accidisse diximus.

Cur verò tā paucæ Metropoles prouinciæque Ecclesiasticæ in hoc Patriarchatu fuerint, & cur Ecclesia ipsa tam angustis limitibus arctata manserit, si quæras, vnam aut alteram rationem assignabimus. Prima est, quod mirum in modum Ægyptij superstitionibus Gentilitijs addicti essent, & non nisi magno cum labore ad fidem Christianam conuerti potuerint. Patet ex Notitia antiqua e Græca, Constantij tēporibus vt volunt facta, in qua hæc de Alexandria leguntur. [Dij quoque coluntur eximiè, & tēplum Serapis ibi est, quod quidē singulare est toto orbe visu spectabile opus: nullibi quippe terrarum talem aut structuram, aut templi dispositionem, aut cultus inuenire est, quin huic principatus debetur.] Et infra. [Diuina, inquā, quo à Dijs desumpto elogio nullū maius puto: sanè enim cum ibi, vt antea diximus, bene Deos colāt, visui maxima quæque offerunt. Etenim omnia fana & templa vndique exornata sunt: Neocori etiam, vt Sacerdotes & ministri, & Aruspices, & Adoratores, & optimi Vates apud eos abundant: sed & omnia ritè fiunt: quare inuenias ibi aras semper igne splendentes, & sacrificiis thureque plenas:serta etiam & thuribula aromatibus plena sacrum ritum spirantia.] Et quis apud Ciceronem f hæc non obseruauit? [Ægyptiorum, inquit, morem quis ignorat? quorum imbutæ mētes prauitatis erroribus, quamuis Carnificinam prius subierint, quā Ibim aut Aspidem, aut Felem, aut Crocodilū violent.] Tantus adhuc illis erat Constantij ætate zelus pro suis delubris, vt cum Im-  
perator